

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/60/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821200265
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5821200265.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členov JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Martiny Mochnáčovej, v právnej veci navrhovateľa: Pospíšil § Partners, k. s., so sídlom Plynárska 3D, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 44 342 004 - správca konkurznej podstaty úpadcu GEOINFOS

s. r. o., so sídlom Račianska 109/B, 831 05 Bratislava, IČO: 31 371 400, proti odporcovi: Thorpe recovery, družstvo, so sídlom Stráž 8419, 960 01 Zvolen, IČO: 46 662 324, zastúpenému obchodnou spoločnosťou LawService, s. r. o., so sídlom Stráž 223, 960 01 Zvolen, IČO: 36 861 723, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 3C/5/2021-165 zo dňa 16. Apríla 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Námestovo č. k. 3C/5/2021-165 zo dňa 16. Apríla 2021 mení tak, že návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamieťa.

Odporca má proti navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %.

Odporca má proti navrhovateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Námestovo (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil odporcovi nenakladať s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Tvrdošín, katastrálnym odborom pre okres V., obec V., k. ú. I. X. J., ako boli tieto nehnuteľnosti vo výroku napadnutého uznesenia bližšie špecifikované údajom o registri „C“ a číslom parcely, druhom pozemku a výmerou a súp. č. stavby, jej druhom a popisom, ako aj označením parcely, na ktorej je stavba postavená, a to najmä aby odporca nepokračoval vo výkone záložného práva k nehnuteľnostiam, aby nehnuteľnosti nepredal spôsobom určeným v Zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 4500U06102/N01 zo dňa 21.07.2006, aby nehnuteľnosti nepredal na dražbe, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci určenia neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.10.2020 (výrok I.), ďalej uložil povinnosť nenakladať s hnutelnými vecami, ako boli tieto hnutelné veci vo výroku napadnutého uznesenia bližšie špecifikované údajom o jednotkovej cene s DPH v Sk, o cene spolu v Sk, o cene v eurách, o počte a označení, a to najmä aby odporca nepokračoval vo výkone záložného práva k hnutelným veciam, aby hnutelné veci nepredal spôsobom určeným v Zmluve o zriadení záložného práva k hnutelnej veci č. 4500U06102/H01 zo dňa 27.08.2008 a v Zmluve o zriadení záložného práva k hnutelnej veci č. 4500U06102/H02 zo dňa 27.08.2009, aby hnutelné veci nepredal na dražbe, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci určenia neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.10.2020 (výrok II.). Zároveň navrhovateľovi uložil povinnosť, aby v lehote do 30 dní odo dňa doručenia uznesenia podal žalobu vo veci samej o určenie, že odporca nie je oprávnený vykonávať výkon záložného práva na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 4500U06102/N01 zo dňa 21.07.2006 a na základe Zmluvy o zriadení záložného práva

k hnutelným veciam č. 4500U06102/H01 zo dňa 27.08.2009, ktorých predmetom bolo zriadenie záložného práva k nehnuteľnostiam a hnutelným veciam popísaným v daných zmluvách, pričom vo výroku bolo ďalej uvedené, že ako sporové strany v danom konaní budú vystupovať na strane žalobcu správca konkurznej podstaty navrhovateľa Pospíšil & Partners, k. s., so sídlom Račianska 109/B, 831 05 Bratislava a na strane žalovaného Thorpe recovery, družstvo, so sídlom Stráž 8419, 960 01 Zvolen, IČO: 46 662 324, s tým, že ak v danej lehote žaloba podaná nebude, súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší (výrok III.). Napokon priznal navrhovateľovi voči odporcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok IV.).

2. Uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľ žiadal, aby nariadil neodkladné opatrenie tak, že odporcovi uloží nenakladať s nehnuteľnosťami, zapísanými na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Tvrdosín, katastrálnym odborom pre okres V., obec V., katastrálne územie I. X. J., uvedenými vo výroku I. napadnutého uznesenia, ako aj aby odporca nepokračoval vo výkone záložného práva k nehnuteľnostiam, aby nehnuteľnosti nepredal spôsobom určeným v Zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 4500U06102/N01 zo dňa 21.07.2006, a aby nehnuteľnosti nepredal na dražbe, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci určenia neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.10.2020. Ďalej žiadal, aby odporcovi súd prvej inštancie uložil nenakladať s hnutelnými vecami, a to uvedenými vo výroku II. napadnutého uznesenia, a to najmä, aby odporca nepokračoval vo výkone záložného práva k hnutelným veciam, aby hnutelné veci nepredal spôsobom určeným v Zmluve o zriadení záložného práva k hnutelnej veci č. 4500U06102/H01 zo dňa 27.08.2008 a v Zmluve o zriadení záložného práva k hnutelnej veci č. 4500U06102/H02 zo dňa 27.08.2009 a aby hnutelné veci nepredal na dražbe, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci určenia neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.10.2020. Navrhovateľ napokon žiadal, aby mu súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že na základe zmluvy o hypotekárnom úvere č. 4500U06102 zo dňa 21.07.2006 v znení dodatkov č. 1 až 6, uzatvorenej medzi S. L. R., a. s., so sídlom Štúrova 5, 813 54 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 31 318 916, ako veriteľom a ním ako dlžníkom, mu bol poskytnutý úver vo výške 1.759.277,70 eur s konečnou splatnosťou ku dňu 30.05.2026. Výzvou zo dňa 11.02.2015 ho S. L. R., a. s. vyzvala na zaplatenie dlžnej sumy titulom zmluvy o úvere do 7 dní odo dňa doručenia výzvy. Písomnosťou zo dňa 14.08.2015 S. L. R., a. s. odstúpila od zmluvy o úvere, s tým, že naďalej trvala na úhrade pohľadávky vrátane jej príslušenstva. Odstúpenie od zmluvy o úvere nadobudlo účinnosť dňa 09.09.2015, pričom týmto dňom sa zastavilo aj úročenie pohľadávky, ergo úver mu poskytnutý sa stal splatný s účinnosťou ku dňu 09.09.2015. V ďalšom navrhovateľ spochybňoval platnosť zmluvy o úvere z dôvodu, že túto zo strany veriteľa nepodpísali oprávnené osoby. Žalobou zo dňa 22.11.2016 sa tak domáhal určenia neplatnosti zmluvy o úvere. Okresný súd Bratislava I rozsudkom č. k. 28Cb/171/2016-273 zo dňa 27.11.2017 túto žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd rozsudkom č. k. 2Cob/121/2018-296 zo dňa 14.05.2019, ktorým rozsudok Okresného súdu Bratislava I ako vecne správny potvrdil. Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal dovolanie, o ktorom však nebolo doposiaľ Najvyšším súdom SR rozhodnuté. Podaním zo dňa 10.11.2020 S. L. R., a. s. oznámila dovolaciemu súdu, že dňa 28.10.2020 bola medzi ňou a odporcom uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávky vzniknutej na základe predmetnej zmluvy o úvere a navrhla, aby do konania na jej miesto vstúpil odporca ako postupník. Najvyšší súd SR svojím uznesením spis. Zn. 5Obdo/89/2020 zo dňa 10.12.2020 návrh S. L. R., a.s. na zmenu strany sporu zamietol. Podaním zo dňa 18.12.2020 označeným ako „Oznámenie intervenienta o vstupe do konania“, doručeným Najvyššiemu súdu SR dňa 21.12.2020, odporca ako intervenient oznámil svoj vstup do konania, vedeného na Najvyššom súde SR pod spis. Zn. 5Obdo/89/2020, na strane S. L. R., a. s. Pohľadávka S. L. R., a. s. bola zabezpečená záložným právom na nehnuteľnostiach, zriadeným podľa zmluvy o zriadení záložného práva

k nehnuteľnosti č. 4500U06102/N01 zo dňa 21.07.2006, ako aj záložným právom k hnutelným veciam zriadeným podľa zmlúv o zriadení záložného práva k hnutelným veciam č. 4500U06102/H01 zo dňa 27.08.2008 a č. 4500U06102/H02 zo dňa 27.08.2009. Oznámením o začatí výkonu záložného práva zo dňa 14.07.2015 mu bolo oznámené, že nakoľko pohľadávka S. L. R., a. s. titulom zmluvy o úvere nebola splatená riadne a včas, S. L. R., a. s. vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru ku dňu 24.06.2015 a zároveň pristupuje k začatiu výkonu záložného práva predajom zálohu na dobrovoľnej dražbe na základe záložnej zmluvy na nehnuteľnosti. Oznámeniami o začatí výkonu záložného práva zo dňa 23.11.2015 mu bolo oznámené, že S. L. R.,

a. s. pristupuje k začatiu výkonu záložného práva predajom zálohu na verejnej dražbe na základe oboch záložných zmlúv na hnutelné veci. Dňa 11.04.2016 sa začalo prvé kolo dobrovoľnej dražby, predmetom ktorej boli založené nehnuteľnosti. Nakoľko však do začatia dobrovoľnej dražby nezložil dražobnú zábezpeku žiadny záujemca, dobrovoľná dražba bola neúspešná. Ďalej tak S. L. R., a. s. vo výkone záložného práva riadne nepokračovala. Až výzvou na poskytnutie súčinnosti pri výkone záložného práva zo dňa 18.12.2020 ho odporca vyzval, aby dňa 14.01.2021 o 11:00 hod. umožnil odporcovi a ním určenému znalcovi vstup na a do založených nehnuteľností, a to na účel ich ohodnotenia, ako aj poskytol odporcovi ďalšiu potrebnú súčinnosť. Oznámeniami o zmene spôsobu výkonu záložného práva zo dňa 28.01.2021, mu odporca oznámil, že sa rozhodol zmeniť spôsob výkonu záložného práva z dobrovoľnej dražby na priamy predaj dohodnutý v záložnej zmluve na nehnuteľnosti, ako aj v oboch záložných zmluvách na hnutelné veci. Písomnosťou zo dňa 05.02.2021 informoval odporcu, že berie zmenu spôsobu výkonu záložného práva na vedomie. Zároveň však poukázal na skutočnosť, že v zmysle platných a účinných mimoriadnych opatrení prijatých v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19, je akýkoľvek spôsob speňažovania majetku, vykonaný v čase od 19.01.2021 do 28.02.2021, neplatný. Dňa 24.11.2017 S. L. R., a. s. podala na Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie žalobu o zaplatenie sumy vo výške 1.511.457,45 eur s prísl., ktorá konanie bolo vedené pod spis. Zn. I/2017-78. Touto žalobou sa domáhala od neho zaplatenia istiny vo výške 1.511.457,45 eur s príslušenstvom titulom predmetnej zmluvy o úvere. Konanie o zaplatenie sumy vo výške 1.511.457,45 eur s prísl., vedené na Stálom rozhodcovskom súde Slovenskej bankovej asociácie, však bolo z dôvodu zrušenia Stáleho rozhodcovského súdu zastavené. Dňa 26.03.2019 S. L. R.,

a. s. iniciovala konanie o zaplatenie sumy vo výške 1.511.457,45 eur s prísl. Na Okresnom súde Bratislava III ako vecne a miestne príslušnom súde, ktoré je vedené pod spis. Zn. 25Cb/77/2019.

4. Dňa 27.11.2020 mu bolo doručené uznesenie Okresného súdu Bratislava III č. k. 25Cb/77/2019-226 zo dňa 19.11.2020, ktorým bolo pripustené, aby na strane žalobcu namiesto S. L. R., a. s. vstúpil do konania odporca, keďže odporca vstúpil do právneho postavenia veriteľa pohľadávky z predmetnej zmluvy o úvere, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.10.2020. Navrhovateľ súčasne namietal, že dotknutá zmluva o postúpení pohľadávky je neplatným právnym úkonom, preto nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky a všetkých práv s ňou spojených vrátane zabezpečovacieho práva. Odporca však podniká kroky smerujúce k vymoženiu postúpenej pohľadávky, keď po zamietnutí návrhu na zmenu strany sporu v rámci konania o určenie neplatnosti zmluvy o úvere, oznámil svoj vstup do dovolacieho konania ako intervenient na strane S. L. R., a. s., rovnako vstúpil do konania o zaplatenie namiesto pôvodného žalobcu. Odporca rovnako podniká špekulatívne kroky smerujúce k výkonu záložného práva, keď ho vyzval na poskytnutie súčinnosti a na stretnutí, ktoré sa uskutočnilo za účelom ocenenia založených nehnuteľností, vystupoval, s prihliadnutím na prítomnosť štyroch ozbrojených mužov, z pozície sily, čím u zástupcov navrhovateľa vyvolal dôvodnú obavu nielen o svoj majetok, ale najmä o svoje zdravie a život. Následne mu oznámil zmenu spôsobu výkonu záložného práva na priamy predaj, pričom nereflektuje na skutočnosť, že odo dňa účinnosti zákona č. 62/2020 Z. z. sa zakazuje vykonávať dražby, poverovať dražobníka predajom majetku, organizovať ponukové konania alebo iný súťažný proces smerujúci

k predaju majetku, s tým, že akýkoľvek spôsob speňaženia majetku vykonaný v čase odo dňa účinnosti uvedeného zákona, t. j. odo dňa 19.01.2021 do 28.02.2021 je neplatný. Uvedené účelové a šikanózne konanie odporcu považoval navrhovateľ za tak závažný zásah do svojich práv a oprávnených záujmov, že v súvislosti s popisovaným stretnutím a následnou zmenou spôsobu výkonu záložného práva, pripravuje trestné oznámenie. S prihliadnutím na doterajšie správanie odporcu sa domnieval, že v rámci výkonu záložného práva predajom tretej osobe nepostupuje a ani nebude postupovať s náležitou starostlivosťou tak, aby záloh predal za cenu, za ktorú sa rovnaký alebo porovnateľný predmet zvyčajne predáva za porovnateľných podmienok v čase a mieste predaja zálohu, v súlade s ust. § 151m ods. 8 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), ale sleduje výlučne svoje záujmy. Za predpokladu, že bude odporca vo výkone záložného práva uvedeným spôsobom pokračovať a dôjde k predaju zálohu tretej osobe, vznikne mu značná škoda. Jeho cieľom teda je, aby zabránil odporcovi ako domnelému záložnému veriteľovi vykonávajúcejmu záložné právo, aby previedol založené nehnuteľnosti, ako aj hnutelné veci do vlastníctva inej osoby. Návrhom tak mieni „fixovať“ existujúci právny stav k nehnuteľnostiam, ako aj k hnutelným veciam

v ich vlastníctve a zabrániť úkonom, ktoré by mohli viesť k jeho zmene, teda aby nedošlo

k zmene vecno-právnych pomerov k uvedeným nehnuteľnostiam a hnutelným veciam. Ak by totiž vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ako aj hnutelným veciam nadobudla iná osoba, mohol by sa domáhať ochrany svojich práv len žalobou o určenie neplatnosti dražby, resp. žalobou o určenie

vlastníckeho práva, čo by zasa len rozmnožilo nároky, ktoré by bolo potrebné vyrovnáť, ako aj riziko ich nevykonalnosti. Uvedenému následku je možné predísť práve tým, že sa odporcovi zakáže pokračovať vo výkone záložného práva. Vznik danej škody vystupuje do popredia o to viac, že v dôsledku nezákonného a nesprávneho postupu Okresného úradu Tvrdošín, katastrálneho odboru, ktorý vyhovel návrhu záložného veriteľa na „údajnú“ opravu chýb v katastrálnom operáte, došlo k nezákonnému rozšíreniu záložného práva aj na ďalšie nehnuteľnosti vo vlastníctve navrhovateľa, ktoré v čase vzniku záložného práva ani len neexistovali a rovnako je v rámci súpisu hnutelných vecí navrhovaný predaj aj takých hnutelných vecí, ktoré neboli predmetom záložného práva v čase podpisu záložnej zmluvy. S ohľadom na uvedené od navrhovateľ toho názoru, že do času, kým súd rozhodne o žalobe na určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi stranami. Navrhované neodkladné opatrenie je objektívne spôsobilé zabezpečiť ochranu jeho uplatneného nároku a odporca nebude v dôsledku nariadeného neodkladného opatrenia neprimerane obmedzený na svojich právach. Rovnako zostane zachovaný dočasný charakter neodkladného opatrenia, keďže nariadením požadovaného neodkladného opatrenia sa nevytvorí nenávratný stav.

5. Odporca sa k návrhu vyjadril s poukazom na to, že sa voči navrhovateľovi začalo konkurzné konanie. S prihliadnutím na ust. § 14 ods. 5 písmena c) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „ZKR“), tak samotný návrh stratil zmysel a opodstatnenie, nakoľko podľa tohto ustanovenia nie je možné na majetok dlžníka (navrhovateľa) pre jeho záväzok zabezpečený zabezpečovacím právom začať ani pokračovať vo výkone zabezpečovacieho práva. Následné vyhlásenie konkurzu bude mať za následok to, že uspokojenie pohľadávok v konkurze sa môže udiť len v rámci speňazenia majetku (aj majetku, ktorý je zabezpečený záložným právom) v konkurze (čomu musí predchádzať prihlásenie pohľadávok do konkurzu) príslušným správcom, a preto vedenie tohto súdneho konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako také nemá právne ani žiadne iné opodstatnenie. S prihliadnutím na postup navrhovateľa sa javí takéto konanie ako účelové, podané s cieľom oddialiť výkon záložného práva zo strany navrhovateľa, a to do okamihu, keď bude na jeho majetok právoplatne vyhlásený konkurz. K navrhovateľom tvrdenej neplatnosti predmetnej zmluvy o úvere, ako aj na ňu nadväzujúcej zmluvy o postúpení pohľadávky, odporca poukazyval na to, že navrhovateľ voči pôvodnému veriteľovi - S. L. R., a.s. podal na Okresnom súde Bratislava I žalobu na určenie neplatnosti zmluvy o úvere. O tejto žalobe bolo právoplatne rozhodnuté. Podanie dovolania ako také nemá odkladný účinok. Najvyšší súd SR ani nerozhodol o odložení vykonateľnosti rozsudkov súdov oboch inštancií. Súdy tak toho času právoplatne považujú spornú zmluvu o úvere za platný právny úkon. V nadväznosti na to je potom platná aj sporná zmluva o postúpení pohľadávky a potom je potrebné návrh na nariadenie neodkladného opatrenia považovať za nedôvodný. S poukazom na platobnú disciplínu navrhovateľa mal odporca za to, že táto skutočnosť sama o sebe preukazuje, že navrhovateľ sústavným porušovaním svojich povinností vyplývajúcich zo zmluvy o úvere sám konal protiprávne, pričom z týchto skutočností je treba posúdiť ako šikanózne, nie konanie odporcu, ktorý len uplatňuje svoje práva vyplývajúce z platnej zmluvy (v spojení so zmluvou o úvere a záložnými zmluvami), ale konanie navrhovateľa, ktorý návrh podal účelovo s cieľom oddialiť plnenie svojich zmluvných povinností. V kontexte uvedeného odporca poukázal ďalej na to, že navrhovateľovi bolo postúpenie pohľadávky zo strany pôvodného veriteľa S. L. R., a. s. oznámené dňa 04.11.2020. Návrh podal až vo februári roku 2021. Teda ak navrhovateľ tvrdil, že mu potrebuje bezodkladne znemožniť výkon jeho zákonných a zmluvných práv vyplývajúcich zo Zmluvy o úvere a záložných zmlúv, prečo návrh nepodal skôr, t. j. prečo ho nepodal bezodkladne po doručení oznámenia o postúpení pohľadávky. Uvedené rovnako platí aj vo vzťahu ku konaniu, do právoplatného skončenia ktorého navrhovateľ žiada neodkladné opatrenie nariadiť. Nie je zrejmé, prečo odo dňa 04.11.2020, kedy sa o zmluve a postúpení pohľadávky dozvedel, nepodal žalobu, ktorou sa mieni domáhať určenia neplatnosti tejto zmluvy, ale túto mieni podávať až po rozhodnutí súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. S prihliadnutím na uvedené odporca navrhoval, aby súd prvej inštancie na návrh neprihliadal. V opačnom prípade aby návrh zamietol.

6. Súd prvej inštancie ďalej uviedol zistenie, že na majetok navrhovateľa bol vyhlásený konkurz uznesením spis. Zn. 4K/29/2020, deň vydania 05.03.2021, zverejnený v Obchodnom vestníku SR zo dňa 05.03.2021, číslo OV 44/2021, K011035. Súčasne citujúc ust. § 47 ods. 1, 2, 4 a 5 ZKR súd prvej inštancie uviedol, že vyzval správcu konkurznej podstaty navrhovateľa postupom podľa § 47 ods. 4 ZKR na vyjadrenie, či v danom prerušenom konaní o nariadenie neodkladného opatrenia navrhuje pokračovať, pričom správca konkurznej podstaty podaním zo dňa 01.04.2021 mu oznámil, že navrhuje pokračovať v predmetnom konaní.

7. V ďalšom citujúc ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2 a § 336 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prvej inštancie uviedol, že neodkladné opatrenie je výnimočným

opatrením, ktoré možno nariadiť len, ak sú splnené zákonné podmienky. Neodkladné opatrenie môže byť nariadené buď z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych vzťahov, regulácia faktických pomerov je z povahy veci vylúčená. Právne pomery a ich relevanciu posudzuje súd vždy v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Potreba ich úpravy musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti, pričom samotný atribút bezodkladnosti bez ďalšieho neznamena, že ide o akútny a jednorazový stav. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody, či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia súd môže rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže rozhodnúť len na základe dôkazov, ktorými navrhovateľ osvedčuje naliehavosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov (§ 326 ods. 2 CSP). Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie.

8. Po oboznámení s listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise súd prvej inštancie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v plnom rozsahu vyhovel. V danom prípade mal osvedčené skutkové tvrdenia navrhovateľa opísané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Na podklade týchto osvedčených skutočností dospel k záveru, že došlo

k osvedčeniu skutočnosti, že odporca už vykonáva úkony smerujúce k vymoženiu postúpenej pohľadávky, čo preukazuje aj to, že po zamietnutí návrhu na zmenu strany sporu v rámci konania o určenie neplatnosti zmluvy o úvere, oznámil svoj vstup do dovolacieho konania ako intervenient. Odporca podniká kroky smerujúce k pokračovaniu výkonu záložného práva

k sporným hnutelným a nehnuteľným veciam, kde prípadným predajom zálohu tretej osobe môže vzniknúť navrhovateľovi škoda aj tým, že tento by sa ďalej musel domáhať ochrany svojich práv voči ďalším subjektom ďalšími žalobami, inak povedané došlo by tým

k zhoršeniu pozície navrhovateľa z dôvodu ochrany jeho vlastníckeho práva. Cieľom vydaného neodkladného opatrenia je zabrániť odporcovi, aby previedol založené nehnuteľnosti, ako aj hnutelné veci do vlastníctva inej osoby. Vzhľadom na uvedené dospel súd prvej inštancie k záveru, že dočasná úprava pomerov medzi stranami je odôvodnená

v rozsahu navrhnutom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom vydané neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného rozhodnutia vo veci určenia sporového konania o určenie, že odporca nie je oprávnený vykonávať výkon záložného práva na základe zmluvy zmienených zmlúv o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a k hnutelným veciam. Súčasne uložil navrhovateľovi povinnosť podať takúto žalobu.

9. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP s poukazom na úspech navrhovateľa v konaní v celom rozsahu, pričom o výške trov rozhodne podľa ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

10. Proti uzneseniu v celom jeho rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, pričom navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Odporca namietal, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo

k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 365 ods. 1 písm. b) CSP], tým že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 365 ods. 1 písm. f) CSP], ako aj tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP].

11. Konkrétne odporca namietal, že napriek značnému rozsahu odôvodnenia napadnutého uznesenia je samotné odôvodnenie nariadenia neodkladného opatrenia zo strany súdu prvej inštancie minimálne. Súd prvej inštancie sa obmedzil výlučne na strohé konštatovanie, že navrhovateľ osvedčil, že odporca už vykonáva úkony smerujúce k vymoženiu postúpenej pohľadávky a výkonu záložného práva a vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel

k záveru, že dočasná úprava pomerov medzi stranami je odôvodnená v rozsahu navrhnutom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Takéto odôvodnenie považoval odporca za nedostatočné, nepresvedčivé a v konečnom dôsledku za nepreskúmateľné. Z odôvodnenia nie je

zrejme, ktoré zo skutočností uvádzaných navrhovateľom považoval súd prvej inštancie za hodnoverne osvedčené a rozhodujúce pre prijatie záveru o potrebe neodkladnej úpravy pomerov, ako ani to, akými úvahami sa riadil pri skúmaní otázky dôvodnosti a trvania nároku navrhovateľa, ktorému sa mala poskytnúť ochrana. Rovnako nie je zrejme ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s otázkou efektívnosti navrhovaného neodkladného opatrenia, t. j. či navrhovaným neodkladným opatrením možno vzhľadom na všetky súdu známe skutočnosti efektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáhal (najmä s prihliadnutím na vyhlásenie konkurzu na majetok žalobcu v čase po podaní návrhu), alebo s otázkou proporcionality právnych účinkov navrhovaného neodkladného opatrenia vo vzťahu k právam a právom chráneným záujmom odporcu. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení nijako nevysporiadal s jeho argumentáciou uvedenou vo vyjadrení k návrhu. Uvedeným mu súd prvej inštancie odňal možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti napadnutému uzneseniu v rámci využitia zákonom predpokladaného inštitútu odvolania, čím založil aj odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

12. Súčasne odporca poukázal na ďalšiu vadu spočívajú v nemožnosti vykonateľnosti napadnutého uznesenia a vnútornom rozpore medzi jednotlivými jeho výrokovými časťami. Navrhovateľ sa návrhom domáhal, aby súd odporcovi zakázal nakladať s nehnuteľnosťami a hnuiteľnými vecami, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci určenia neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.10.2020, pričom súd prvej inštancie návrh v tomto znení prevzal aj do výrokov I. a II. odvolaním napadnutého uznesenia. Výrokom III. napadnutého uznesenia však uložil navrhovateľovi, aby podal žalobu vo veci samej o určenie, že odporca nie je oprávnený vykonávať výkon záložného práva. Žaloba o určenie, že odporca nie je oprávnený vykonávať výkon záložného práva, je však úplne inou žalobou ako žaloba

o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá je navyše z pohľadu ust. § 137 CSP neprípustnou žalobou. Tento rozpor je tak zásadný, že spôsobuje zmätočnosť celej výrokovej časti napadnutého uznesenia. Súd však nemôže svojvoľne meniť a dotvárať návrh. Uvedený postup súdu prvej inštancie je tak svojvoľný a predstavuje celkom neprípustný zásah do princípu kontradiktórnosti konania a rovnosti strán sporu. Aj toto rovnako zakladá odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

13. V ďalšom odporca namietal, že na vydanie napadnutého uznesenia neboli splnené zákonom stanovené podmienky, predovšetkým, že navrhovateľ neosvedčil hodnoverným spôsobom dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa prostredníctvom nariadeného neodkladného opatrenia poskytuje ochrana. Navrhovateľ odôvodnil návrh predovšetkým tým, že spochybňoval hmotnoprávne postavenie odporcu ako záložného veriteľa. V tejto súvislosti tvrdil, že predmetná zmluva o úvere je absolútne neplatným právnym úkonom, z čoho vyplýva, že za absolútne neplatnú treba považovať aj predmetnú zmluvu o postúpení pohľadávky. Navrhovateľ teda tvrdil, že odporca nie je osobou oprávnenou pokračovať vo výkone záložného práva a v prípade, ak by v ňom pokračoval, hrozila by mu škoda v podobe straty zálohu, pričom by zároveň bola sťažená ochrana jeho vlastníckeho práva, keďže by sa musel domáhať ochrany svojich práv žalobami voči ďalším osobám, ktoré by záloh v rámci výkonu záložného práva nadobudli. Navrhovateľ však v tomto smere sám poukázal na v súčasnosti už právoplatne skončené konanie o určenie neplatnosti zmluvy o úvere, v ktorom súd jeho žalobu zamietol a odvolací súd toto rozhodnutie ako vecne správne potvrdil. Oba sudy

v predmetnom konaní teda svojimi rozhodnutiami potvrdili opak toho, čo tvrdí navrhovateľ v podanom návrhu a síce, že zmluva o úvere je platným právnym úkonom. V nadväznosti na to potom nebolo možné prihliadať na tvrdenie navrhovateľa o neplatnosti predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky. Ďalej zásadne zopakoval odporca svoju argumentáciu uvedenú vo vyjadrení k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Ak teda súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu vychádzal z tvrdení navrhovateľa o spornosti hmotnoprávneho postavenia odporcu, hoci z právoplatných rozhodnutí súdov v konaní o určenie neplatnosti zmluvy o úvere vyplýva opak toho, čo tvrdí navrhovateľ, uvedený predpoklad zakladá odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP.

14. Pokiaľ ide o obavu navrhovateľa zo vzniku značnej škody na jeho majetku tvoriacom záloh, odporca uviedol, že si nie je vedomý špekulatívneho, až šikanózneho konania vo vzťahu k navrhovateľovi. Všetky úkony týkajúce sa výkonu záložného práva, ktoré doposiaľ vykonal boli realizované v súlade s platným objektívnym právom ako aj v súlade so zmluvnými ustanoveniami záložných zmlúv. Jednotlivé úkony týkajúce sa výkonu záložného práva sú z jeho strany vykonávané s odbornou starostlivosťou a osobami odborne spôsobilými na takéto činnosti. Za účelovú a šikanóznou nemožno považovať ani zmenu spôsobu výkonu záložného práva z dobrovoľnej dražby na priamy predaj, pretože je jeho legitímnym právom v zmysle predmetných záložných zmlúv, ktoré určite nemožno považovať za špekulatívne alebo účelové. Vo vzťahu k domnienke navrhovateľa, že pri výkone záložného práva priamym predajom

nebude postupovať s náležitou starostlivosťou a záloh nebude predaný za adekvátnu cenu, odporca uviedol, že možnosť výkonu záložného práva formou priameho predaja zálohu bola medzi stranami v rámci kontraktácie predmetných záložných zmlúv výslovne dohodnutá, pričom pri tejto forme výkonu záložného práva nemôže postupovať svojvoľne, ale za podmienok upravených záložnými zmluvami, ktoré okrem iného stanovujú aj prahové hodnoty/minimálne sumy, za ktorých môže byť záloh speňažený. Navrhovateľ uzatvorením predmetných záložných zmlúv fakticky vyslovil súhlas s ich obsahom a odporca nemá vedomosť o tom, že by navrhovateľ predmetné záložné zmluvy akokoľvek rozporoval. Postupuje teda výlučne v súlade so znením predmetných záložných zmlúv a v rámci možností, ktoré mu tieto zmluvy priznávajú. Obavy navrhovateľa, týkajúce sa nenáležitého výkonu záložného práva priamym predajom, tak nie sú na mieste. Uvedené sa navyše vzhľadom na vyhlásenie konkurzu na majetok navrhovateľa stalo bezpredmetným, keďže akokoľvek ďalšie speňažovanie zálohu je v súčasnosti výlučne v réžii správcu konkurznej podstaty navrhovateľa. Súčasne odporca vyjadril nesúhlas s tým, že nereflektoval na skutočnosť, že odo dňa účinnosti zákona č. 62/2020 Z. z. sa zakazuje vykonávať dražby, poverovať dražobníka predajom majetku, organizovať ponukové konania alebo iný súťažný proces smerujúci k predaju majetku, s tým, že akýkoľvek spôsob speňaženia majetku vykonaný v čase od 19.01.2021 do 28.02.2021 je neplatný. V čase účinnosti tohto ustanovenia si jeho znenia bol plne vedomý, pričom navrhovateľ nepredložil jediný dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že by v tomto období vykonal akýkoľvek úkon, ktorého vykonanie bolo v zmysle predmetného ustanovenia zakázané. Navyše v čase rozhodovania o návrhu už súd prvej inštancie vzhľadom na časové ohraničenie predmetného ust. Zákona č. 62/2020 Z. z. a zásadu vyjadrenú v ust. § 329 ods. 2 CSP nemal dôvod na toto tvrdenie navrhovateľa prihliadať.

V neposlednom rade navrhovateľ tieto tvrdenia nijakým spôsobom nepreukázal a ani hodnoverným spôsobom neosvedčil ich existenciu. Nepredložil jediný dôkaz, z ktorého by vyplývalo akokoľvek konanie odporcu, ktoré by sa dalo objektívne označiť za šikanózne alebo špekulatívne. Pritom ide o natoľko závažné tvrdenia, že súd prvej inštancie ich pri svojom rozhodovaní nemal zohľadniť bez toho, aby mal zo strany navrhovateľa náležite

a hodnoverne osvedčenú ich existenciu. Tvrdenia navrhovateľa o jeho obave vzniku značnej škody na majetku tvoriacom záloh z dôvodu doterajšieho správania odporcu tak považoval odporca za nepodložené, neopodstatnené a irelevantné.

15. Napokon odporca namietal, že skutkový a právny stav existujúci v rozhodnom čase, t. j.

v čase vydania napadnutého uznesenia neodôvodňoval potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. Odporca v tomto kontexte poukázal na skutočnosť, že na majetok navrhovateľa bol v čase pred vydaním napadnutého uznesenia uznesením Okresného súdu Bratislava I spis. Zn. 4K/29/2020 zo dňa 26.02.2021, zverejneným v Obchodnom vestníku SR č. 44/2021 zo dňa 05.03.2021, vyhlásený konkurz. Súd prvej inštancie pritom o tejto skutočnosti nepochybne mal vedomosť, nakoľko po vyhlásení konkurzu na majetok navrhovateľa žiadal ustanoveného správcu o vyjadrenie, či navrhuje pokračovať v tomto konaní, pričom správca v nadväznosti na túto výzvu vyslovil súhlas s pokračovaním. Vyhlásenie konkurzu na majetok navrhovateľa oznámil súdu prvej inštancie aj svojím písomným podaním zo dňa 05.03.2021. Okamihom vyhlásenia konkurzu na majetok žalobcu stratil návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia akýkoľvek zmysel a opodstatnenie. Citujúc ust. § 28 ods. 4, § 44 ods. 1 a 4, § 50 ods. 4, § 67 ods. 1 a 2, § 69 písm. a), § 76 ods. 1, § 91 ods. 1 a 2, § 94 ZKR odporca v ďalšom uviedol, že z týchto ust. ZKR vyplýva okrem iného to, že záložné právo viazuje na majetku úpadcu nemožno počas konkurzu vykonať inak ako podľa ustanovení ZKR. Výkon záložného práva po vyhlásení konkurzu je teda možný len tak, že správca speňaží majetok, ktorým je pohľadávka zabezpečená a zo získaného výťažku uspokojí zabezpečeného veriteľa. Predpokladom na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky je jej riadne prihlásenie v konkurze

s uvedením majetku, ktorým je zabezpečená, a zistenie pohľadávky ako zabezpečenej. Výkon zabezpečovacieho práva je zakázaný už po začatí konkurzného konania s výnimkami uvedenými v ust. § 14 ods. 5 písm. c) ZKR. Z uvedeného vyplýva, že zabezpečený veriteľ nie je po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu, resp. už v čase po začatí konkurzného konania (s určitými výnimkami), oprávnený vykonávať úkony smerujúce k vykonaniu záložného práva vzťahujúceho sa k zabezpečenému majetku úpadcu. Jediný úkon, ktorý je v tomto štádiu, t. j. po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu záložný veriteľ oprávnený vykonať za účelom dosiahnutia (potenciálneho) uspokojenia svojej zabezpečenej pohľadávky je jej prihlásenie do konkurzu, a to v základnej prihlasovacej lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu. V prípade, ak tak zabezpečený veriteľ neurobí, záložné právo ex lege zaniká a majetok úpadcu tvoriaci záloh (za predpokladu, že na ňom neviazne žiadne ďalšie zabezpečovacie právo, resp. v prípade, ak si zabezpečení veritelia v neskoršom poradí rovnako neprihlásia svoje zabezpečené

pohľadávky v zákonom stanovenej lehote) sa stáva majetkom tvoriacim všeobecnú podstatu úpadcu. Od okamihu prihlásenia zabezpečenej pohľadávky do konkurzu

v súlade s príslušnými ustanoveniami ZKR je tak výlučne na správcovi, aby takúto prihlásenú pohľadávku preskúmal za účelom zistenia jej dôvodnosti, výšky, zabezpečenia zabezpečovacím právom a pod. a za predpokladu, že túto považuje za zistenú, zapísal majetok zabezpečujúci túto pohľadávku do súpisu majetku oddelenej podstaty príslušného zabezpečeného veriteľa. Majetok zapísaný do súpisu oddelenej podstaty môže speňažiť opäť výlučne správca, a to postupom a spôsobom bližšie upraveným v ust. § 82 a nasl. ZKR. Tým, že súd vyhlásil na majetok navrhovateľa konkurz, zanikla akákoľvek potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami (ponecháva bokom otázku, či takáto potreba bola vôbec niekedy zo strany navrhovateľa odôvodnená). Vyhlásením konkurzu na majetok navrhovateľa totiž fakticky beztak stratil akúkoľvek možnosť nakladať s nehnuteľnosťami a hnutelnými vecami a pokračovať vo výkone záložného práva. Potreba bezodkladnej úpravy pomerov je pritom v zmysle ust. § 325 ods. 1 CSP elementárnym zákonným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nepostupoval správne a uznesenie, ktoré vydal odporuje účelu

a zmyslu inštitútu neodkladného opatrenia. Tým, že nevzal na zreteľ ust. § 50 ods. 4 ZKR a ďalšie, na základe ktorých by musel nevyhnutne dospieť k rovnakému právnomu záveru o zániku, resp. neexistencii potreby bezodkladnej úpravy pomerov v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok navrhovateľa, založil odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

16. Navrhovateľ k odvolaniu odporcu nepodal písomné vyjadrenie a odvolaciemu súdu nebolo predložené ani žiadne iné ďalšie podanie strán.

17. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný [§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP] a oprávneným subjektom (§ 359 CSP) - odporcom, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, preskúmal odvolaním odporcu napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 378 ods. 1 v spojení s § 329 ods. 1 CSP), konštatujúc dôvodnosť odvolania odporcu, uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

18. Odvolací súd vo všeobecnosti poukazuje na to, že neodkladné opatrenie je právnym inštitútom, účelom ktorého je rýchla úprava právnych vzťahov medzi stranami sporu alebo zabezpečenie výkonu existujúceho, hoci ešte nevykonateľného alebo očakávaného súdneho rozhodnutia (pre účely rozhodnutia v danom prípade sa odvolací súd v ďalšom neodkladným opatrením v tomto druhom prípade zaoberať nebude, keďže zjavne nešlo o tento prípad). Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je to, aby bolo navrhovateľom neodkladného opatrenia tvrdené a osvedčené, že tu existuje určité právo, resp. právny vzťah medzi stranami a že je potrebné, aby došlo k bezodkladnej úprave pomerov medzi stranami, ktorá môže byť dočasná, alebo aj trvalá. Podmienkou pre vydanie neodkladného opatrenia teda je, aby boli osvedčené základné skutočnosti umožňujúce súdu prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Ako vyplýva z účelu neodkladného opatrenia, súd pred jeho nariadením nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej. Dokazovanie pred rozhodnutím o návrhu na neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní, ale podľa teórie civilného procesného práva má povahu osvedčovania (§ 326 ods. 1 CSP, viď osobitná časť dôvodovej správy k CSP). Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa totiž nemôžu uplatniť v celej šírke

s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom nariadeného neodkladného opatrenia. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania teda znamená, že súd na základe stranou produkovaných dôkazných prostriedkov (spravidla len na podklade listín) zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné, aby mal súd osvedčené, t. j. mohol považovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu za nanajvýš pravdepodobné, všetky predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia. V konaní

o nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré možno začať len na návrh, je povinnosťou strany v podanom návrhu produkovať dôkazné prostriedky (pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva,

§ 328 ods. 2 CSP) osvedčujúce aspoň základné skutočnosti umožňujúce prijať záver o opodstatnenosti, legálnosti a primeranosti navrhovaného neodkladného opatrenia. Pri neodkladnom opatrení je teda potrebné skúmať, či je nárok osvedčený a či je neodkladné opatrenie potrebné. Nariadenie neodkladného opatrenia je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak: - sa

osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi sporovými stranami, - tieto právne vzťahy vyžadujú neodkladnú úpravu, - v právnych vzťahoch medzi stranami sporu sa nevytvorí nenávratný stav, ak má mať podľa okolností prípadu neodkladné opatrenie dočasný charakter, - účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah a - sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP, v súdenom prípade zjavne nešlo o zabezpečenie peňažnej pohľadávky navrhovateľa). Právna úprava neodkladných opatrení podľa CSP, na rozdiel od predošlej právnej úpravy (predbežných opatrení podľa zákona

č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok), v prípade podania samostatného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bez súčasného podania žaloby vo veci samej, dáva konajúcemu súdu nie obligatórnu povinnosť, ale vzhľadom na konkrétne okolnosti daného prípadu iba fakultatívnu možnosť, uložiť navrhovateľovi neodkladného opatrenia povinnosť podať žalobu vo veci samej pod následkom zrušenia neodkladného opatrenia v prípade nepodania žaloby v súdom určenej lehote.

19. Pôvodný navrhovateľ (úpadca) sa v posudzovanom prípade svojím návrhom domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by bolo uložené odporcovi nenakladať s jeho nehnuteľnými a huteľnými vecami, špecifikovanými v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a to najmä, aby odporca nepokračoval vo výkone záložného práva k týmto veciam, veci nepredal spôsobom určeným v dotknutých zmluvách o zriadení záložného práva k nim a veci nepredal na dražbe. Úpadca zdôvodnil svoj návrh tým, že odporca nie je nositeľom pohľadávky zabezpečenej záložným právom k dotknutým veciam, keďže zmluva o postúpení pohľadávky, ktorou mal odporca nadobudnúť túto pohľadávku od pôvodného veriteľa (S. L. R., a. s.), je neplatným právnym úkonom. Odporca aj napriek k tomu pristúpil k výkonu záložného práva na uspokojenie tejto pohľadávky. Úpadca vyjadril obavu, že výkonom záložného práva odporcom a predajom predmetu zálohu tretej osobe mu vznikne značná škoda. Domnieval sa totiž, že v rámci výkonu záložného práva predajom predmetu zálohu tretej osobe odporca nepostupuje a nebude postupovať s náležitou starostlivosťou tak, aby záloh predal za cenu, za ktorú sa rovnaký alebo porovnateľný predmet zvyčajne predáva za porovnateľných podmienok v čase a mieste predaja predmetu zálohu, keďže odporca sleduje výlučne len svoje záujmy.

20. Potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami tak úpadca vyvodzoval z jemu hroziaceho nebezpečenstva, že bude pozbavený svojho vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľným a huteľným veciam a súčasne bude pozbavený tohto vlastníctva bez toho, aby tieto boli predané za adekvátnu cenu, a tým by v jeho majetkovej sfére došlo ku škode.

21. Odvolací súd sa stotožnil s odvolacím argumentom odporcu, že v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie (329 ods. 2 CSP) už nemohol zo zákonných dôvodov vykonať, resp. pokračovať vo vykonávaní záložného práva k dotknutým nehnuteľným a huteľným veciam úpadcu (t. j. pôvodného navrhovateľa), a preto nedošlo k naplneniu jednej z podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 1 CSP, a to potreby bezodkladne upraviť pomery medzi stranami.

22. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí totiž vôbec nezohľadnil skutočnosť, o ktorej existencii mal vedomosť (viď odsek č. 5 odôvodnenia napadnutého uznesenia, ako aj oznámenie z Obchodného vestníka č. 44/2021 vydaného dňa 05.03.2021 na č. I. 144 spisu), že na majetok pôvodného navrhovateľa GEOINFOS s. r. o. bol uznesením Okresného súdu Bratislava I spis. Zn. 4K/29/2020 zo dňa 26.02.2021 vyhlásený konkurz. Konkurz sa považuje za vyhlásený zverejnením uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku (§ 23 ods. 1 veta druhá ZKR), pričom v zmysle ust. § 199 ods. 9 veta druhá ZKR sa považuje uznesenie zverejnené nasledujúci deň po jeho zverejnení v Obchodnom vestníku. Konkurz bol tak vyhlásený dňom 06.03.2021, pričom súčasne týmto dňom nastali jeho účinky. Jedným z účinkov vyhlásenia konkurzu je nemožnosť vykonania zabezpečovacieho práva (teda aj záložného práva) vzťahujúceho sa na majetok podliehajúci konkurzu počas konkurzu inak ako podľa ZKR (§ 50 ods. 4 ZKR). Dotknuté nehnuteľné a huteľné veci pritom nesporne tvoria majetok podliehajúci konkurzu [§ 67 ods. 1 písm. a) ZKR, majetok, ktorý patril úpadcovi

v čase vyhlásenia konkurzu]. Navrhovateľ (t. j. správca, ktorý vstúpil na miesto pôvodného navrhovateľa - úpadcu v zmysle ust. § 47 ods. 4 ZKR) tak mal/má oprávnenie zapísať dotknuté nehnuteľné a huteľné veci do súpisu majetku podstát (§ 76 ods. 1 ZKR) a tým zamedziť ich prevodu, dlhodobému prenájomu, zriadeniu na nich práva k cudzej veci alebo inému zmenšeniu ich hodnoty alebo likvidity, a to inou osobou ako správcom (§ 76 ods. 1 veta posledná ZKR). Súčasne v zmysle ust. § 44 ods. 4 ZKR, ak tento zákon neustanovuje inak, pohľadávku, ktorá sa v konkurze uplatňuje prihláškou (aj pohľadávka odporcu), nie je možné počas konkurzu uspokojiť z majetku podliehajúceho konkurzu inak ako rozvrhom výťažku zo speňaženia tohto majetku.

23. Z uvedeného je zrejmé, že po účinnosti vyhlásenia konkurzu na majetok pôvodného navrhovateľa nie je možné zo zákonných dôvodov zo strany odporcu pokračovať vo výkone záložného práva k dotknutým nehnuteľným a huteľným veciam úpadcu, a preto aktuálne nie je (a nebola ani v čase rozhodnutia súdu

prvej inštancie) potreba upraviť neodkladným opatrením požadovaným navrhovateľom bezodkladne upraviť pomery medzi stranami.

24. Už len z uvedených dôvodov, bez toho, aby sa (pre nadbytočnosť) zaoberal opodstatnenosťou ďalších odvolacích dôvodov uvedených odporcom, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia v celom jeho rozsahu zamietol.

25. O nároku na náhradu trov konania tak na súde prvej inštancie, ako aj odvolacieho konania, rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 a 2 v spojení s ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a vzhľadom na plný úspech odporcu. Odporcovi tak ako plne úspešnej strane priznal proti navrhovateľovi nárok na náhradu trov tak konania na súde prvej inštancie, ako aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).